

Drodzy Rodzice!

Od 29 marca do 9 kwietnia materiały dla poszczególnych grup będą zamieszczane na stronie szkoły.

<http://zslatowicz.pl/>

29 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego poprzez nauczanie zdalne. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pocięchy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest KONSEKWENCJA, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

**Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców
poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 29.03. 2021 r.**

**12.04.2021 (poniedziałek)
3-latki- grupa „Pszczółki”**

Blok : Wiosna na wsi.

Temat: Co słycać na wsi?

Cele:

- rozwijanie mowy.

1. Ćwiczenia artykulacyjne na podstawie wiersza Wandy Chotomskiej *Co słycać na wsi*.
Słuchanie wiersza. Naśladowanie głosów zwierząt , których nazwy wypowiada rodzic.
Obrazki przedstawiające zwierzęta z wiersza.
- *Wskazujcie na obrazkach zwierzęta, o których mowa w wierszu:*

*Co słycać? Zależy, gdzie.
Na łące słycać: - Kle! Kle!
Na stawie:- Kwa! Kwa!
Na polu:- Kraaa!
Przed kurnikiem:- Kukuryku!
- Ko, ko, ko, ko, ko!- w kurniku.
Koło budy słycać:- Hau!
A na progu:- Miau!
A co słycać w domu,
nie powiem nikomu.*

12.04 (poniedziałek)

4-latki- grupa „Biedronki”

Blok : Dbamy o przyrodę

Temat: Oszczędzamy wodę

Cele:

- Rozwijanie umiejętności uważnego słuchania
- Kształtowanie postawy proekologicznej
- Rozwijanie umiejętności samodzielnego wypowiedzania się
- Zachęcanie do obserwowania przyrody

1. *Co zagraża przyrodzie?* – swobodne wypowiedzi dziecka. Zachęcamy do oglądania zdjęć, obrazków- dowolnie dostępnych, przedstawiające różne środowiska przyrodnicze: las, jezioro, park, ogród.
Dziecko ogląda zdjęcia przedstawiające różne środowiska przyrodnicze: las, jezioro, park, ogród. Dorosły zwraca ich uwagę na piękno przyrody. Dziecko swobodnie wypowiadają się na temat zwierząt i roślin żyjących w tych środowiskach. Wspólnie z dorosłym zastanawia się, co może zagrażać przyrodzie.
2. Zabawa z wykorzystaniem obrazków – *Co służy przyrodzie?* Wykorzystujemy różne obrazki, które przedstawiają śmieci, np. papierek po cukierku oraz kosz na śmieci. Dorosły układa przed dzieckiem dwa obrazki przedstawiające np. papierek po cukierku i kosz na śmieci. Dziecko nazywa obrazki. Dorosły układa zdanie z nazwami tych obrazków, np.: *Papierek po cukierku wrzucamy do kosza na śmieci.* Dziecko powtarza zdanie za dorosłym. Następnie dziecko może samo budować zdanie. Zamiast obrazków śmieci, możemy wykorzystać prawdziwe, np. papierek po cukierku, kartkę, fragment starej gazety itp.
3. Zabawa ruchowa *Przeprawa przez wodę*. Dziecko wspólnie z dorosłym wykonują kamienie z folii aluminiowej (w miarę płaskie, aby dziecko mogło na takim kamieniu stanąć). Następnie rozkładają na dywanie, który będzie pełnił funkcję wody, w odległości jednego kroku od dziecka. Dorosły umawia się z dzieckiem, że są to kamienie, dzięki którym dziecko przeprawi się na drugą stronę rzeki. Dziecko przechodzi po kamieniach tak, aby nie wpaść do wody – nie stanąć na dywanie. Zachęcam, aby zabawie towarzyszyła muzyka relaksacyjna- szum morza lub odgłosy wody.
4. Rozwiązywanie zagadek słuchowych- dowolne nagrania z Internetu- odgłosów nalewania wody, odgłosów drobnego deszczu, ulewy. Dziecko wsłuchuje się w odgłosy. Z pomocą dorosłego próbuje je rozpoznać i nazwać.

5. Słuchanie opowiadania Barbary Szelańskiej *Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!*
Książka z ilustracjami do opowiadań s. 64–65 Dorosły czytając opowiadanie, prezentuje ilustracje do niego.

Ada, podobnie jak pozostałe dzieci, codziennie po śniadaniu myła zęby. Starła się robić to bardzo dokładnie. Tego dnia jak zwykle wyjęła z kubeczka pastę i szczoteczkę, odkręciła kran i zaczęła szorować ząbki. Ciepła woda płynęła wartkim strumieniem do odpływu, a kubeczek z dinozaurem stał beczynnie obok.

– Ado, prosiłam cię już kilka razy, żebyś nalewała wody do kubeczka, a kran zakręcała podczas

mycia zębów – powiedziała pani. – Każdy z nas powinien oszczędzać wodę. Po to właśnie mamy kubeczki.

– Znowu zapomniałam – westchnęła dziewczynka. – Ale ja przecież nie leję dużo wody. Tylko troszeczkę. Naprawdę.

– Tak tylko ci się wydaje. Najlepiej będzie, jeśli zrobimy pewien eksperyment. Może to cię przekona do oszczędzania wody. Maciusiu, naley wody do kubeczka i zacznij myć zęby. W tym czasie pani wstawiła miskę do sąsiedniej umywalki. – A teraz twoja kolej, Ado. Zacznij myć zęby

– powiedziała pani i w tym samym momencie odkręciła kran.

– Skończyłam! – zawołała po pewnym czasie Ada. Pani natychmiast zakręciła kran i zaniósła miskę z wodą do sali. Wszystkim dzieciom rozdała jednorazowe kubeczki. – A teraz kolejno nabierajcie wodę z miski do swoich kubeczków.

– Jeden kubeczek, drugi, trzeci... Ada patrzyła z niedowierzaniem. – Jak to możliwe? To ja zużywam aż tyle wody? – zastanawiała się dziewczynka.

– Niestety tak. Codziennie myjesz ząbki i codziennie marnujesz tyle wody, ile zużywa cała nasza grupa.

– To ja już na pewno się poprawię. Obiecuję.

– Bardzo się cieszę, że tak mówisz. Musicie wiedzieć, że na świecie są kraje, w których brakuje wody. Są takie miejsca, gdzie trzeba kopać specjalne bardzo głębokie studnie, żeby się do niej dostać. Woda, którą pijemy, to woda słodka. Wcale nie jest jej tak dużo.

– Proszę pani, ale przecież w morzu jest mnóstwo wody – zawołała Kasia.

– Owszem, Kasiu, ale ta woda nie nadaje się do picia, bo jest słona. Zarówno ludzie, zwierzęta, jak i rośliny potrzebują słodkiej wody do życia. Dlatego jest taka cenna. Nie powinniśmy marnować jej bez potrzeby.

– W takim razie w domu też zaczęłam oszczędzać wodę, i to nie tylko podczas mycia zębów – obiecała Ada, a inne dzieci przytaknęły.

– W takim razie – powiedziała pani – proponuję, żebyśmy nauczyli się na pamięć krótkiej rymowanki. Posłuchajcie:

Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!

Wszystkie dzieci już po chwili zapamiętały słowa rymowanki. Obiecały również, że nie będą marnować wody.

6. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Dorosły zadaje pytania:

– *W jaki sposób Ada myła zęby?*

– *Dlaczego należy oszczędzać wodę?*

7. Rozmowa na temat sposobów oszczędzania wody.

Dorosły kontynuuje rozmowę na temat wody i sposobów jej oszczędzania. Dziecko wspólnie z dorosłym podaje sposoby oszczędzania wody. Przykłady:

- *branie prysznic zamiast kąpieli w wannie,*
- *dokładne zakręcanie kranu przed wyjściem z łazienki,*
- *gromadzenie wody deszczowej i podlewanie nią roślin w ogrodzie.*

Przypomnienie-Światowy Dzień Wody (22 marca) to święto propagujące oszczędzanie wody. Obchody koncentrują się na poszukiwaniu naturalnych rozwiązań związanych z niedoborem wody na świecie.

8. Karta pracy, cz. 2, nr 37.

Dziecko:

- ogląda obrazki,
- opowiada, co robi Ada z mamą,
- mówi, jak należy dbać o rośliny,
- w każdej doniczce rysuje jeden kwiatek,
- liczy, ile w sumie jest kwiatków we wszystkich doniczkach.

***9. DLA CHETNYCH**

Ćwiczenie relaksacyjne – *Masaż wodny*.

Zachęcam do wykonania masażu podczas wieczornej kąpieli, wspaniale wyciszy dziecko przed snem. Włączamy nagranie dowolnej spokojnej melodii, najlepiej związanej z wodą – szum morza, muzyka deszczu itp. Rodzic opowiada o wodzie. Rysuje na plecach dziecka kropki, kreski i linie, stuka opuszkami palców itp. Wykonuje też dowolne ruchy na plecach dziecka, który wymyśli podczas zabawy. Na koniec naśladuje strząsanie wody z rąk i powtarzają rymowanek: *Oszczędzając wodę, dbamy o przyrodę!* Warto, aby zbliżając się do końca masażu ruchy rąk na plecach były coraz delikatniejsze, a głos coraz cichszy. ☺

Wychowawca- Marlena Reda

12. 04 (poniedziałek) 4-latki – grupa „Żabki”

Blok „Dbamy o przyrodę”

Temat: Oszczędzamy wodę.

Cele:

- rozwijanie umiejętności uważnego słuchania,
- kształtowanie postawy proekologicznej.

1. Co zagraża przyrodzie? – swobodne wypowiedzi dzieci.

Zdjęcia przedstawiające różne środowiska przyrodnicze: las, jezioro, park, ogród.

Dziecko ogląda zdjęcia przedstawiające różne środowiska przyrodnicze: las, jezioro, park, ogród. Dorosły zwraca uwagę na piękno przyrody. Dziecko swobodnie wypowiada się na temat zwierząt i roślin żyjących w tych środowiskach. Zastanawia się, co może zagrażać przyrodzie i jak możemy o nią dbać.

2. Słuchanie opowiadania Barbary Szelańskiej „Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!”
Książka s. 64–65.

Dorosły czyta opowiadanie i prezentuje ilustracje do niego.

Ada, podobnie jak pozostałe dzieci, codziennie po śniadaniu myła zęby. Starła się robić to bardzo dokładnie. Tego dnia jak zwykle wyjęła z kubeczka pastę i szczoteczkę, odkręciła kran i zaczęła szorować ząbki. Ciepła woda płynęła wartkim strumieniem do odpływu, a kubeczek z dinozaurem stał beczynnie obok.

– Ado, prosiłam cię już kilka razy, żebyś nalewała wody do kubeczka, a kran zakręcała podczas mycia zębów – powiedziała pani. – Każdy z nas powinien oszczędzać wodę. Po to właśnie mamy kubeczki.

– Znowu zapomniałam – westchnęła dziewczynka. – Ale ja przecież nie leję dużo wody. Tylko troszeczkę. Naprawdę.

– Tak tylko ci się wydaje. Najlepiej będzie, jeśli zrobimy pewien eksperyment. Może to cię przekona do oszczędzania wody. Maciusiu, nalej wody do kubeczka i zacznij myć zęby. W tym czasie pani wstawiła miskę do sąsiedniej umywalki. – A teraz twoja kolej, Ado. Zacznij myć zęby – powiedziała pani i w tym samym momencie odkręciła kran.

– Skończyłam! – zawołała po pewnym czasie Ada. Pani natychmiast zakręciła kran i zaniósła miskę z wodą do sali. Wszystkim dzieciom rozdała jednorazowe kubeczki. – A teraz kolejno nabierajcie wodę z miski do swoich kubeczków.

– Jeden kubeczek, drugi, trzeci... Ada patrzyła z niedowierzaniem. – Jak to możliwe? To ja zużywam aż tyle wody? – zastanawiała się dziewczynka.

– Niestety tak. Codziennie myjesz ząbki i codziennie marnujesz tyle wody, ile zużywa cała nasza grupa.

– To ja już na pewno się poprawię. Obiecuję.

– Bardzo się cieszę, że tak mówisz. Musicie wiedzieć, że na świecie są kraje, w których brakuje wody. Są takie miejsca, gdzie trzeba kopać specjalne bardzo głębokie studnie, żeby się do niej dostać. Woda, którą pijemy, to woda słodka. Wcale nie jest jej tak dużo.

– Proszę pani, ale przecież w morzu jest mnóstwo wody – zawołała Kasia.

– Owszem, Kasiu, ale ta woda nie nadaje się do picia, bo jest słona. Zarówno ludzie, zwierzęta, jak i rośliny potrzebują słodkiej wody do życia. Dlatego jest taka cenna. Nie powinniśmy marnować jej bez potrzeby.

– W takim razie w domu też zacznę oszczędzać wodę, i to nie tylko podczas mycia zębów – obiecała Ada, a inne dzieci przytaknęły.

– W takim razie – powiedziała pani – proponuję, żebyśmy nauczyli się na pamięć krótkiej rymowanki. Posłuchajcie:

Oszczędzajmy wodę, dbajmy o przyrodę!

Wszystkie dzieci już po chwili zapamiętały słowa rymowanki. Obiecały również, że nie będą marnować wody.

3. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

– W jaki sposób Ada myła zęby?

– Dlaczego należy oszczędzać wodę?

4. Rozmowa na temat sposobów oszczędzania wody.

Dorosły kontynuuje rozmowę na temat wody i sposobów jej oszczędzania. Dziecko, z pomocą dorosłego podaje sposoby oszczędzania wody. Przykłady:

– branie prysznicza zamiast kąpieli w wannie,

– dokładne zakręcanie kranu przed wyjściem z łazienki,

– gromadzenie wody deszczowej i podlewanie nią roślin w ogrodzie.

5. Zabawa ruchowa Dbamy o przyrodę.

Nagranie skocznej melodii w żywym tempie.

Dziecko biega swobodnie w rytm muzyki. Na przerwę w muzyce zatrzymuje się i wykonują czynność podaną przez dorosłego, związaną z dbaniem o przyrodę, np.: kopanie grządek, podlewanie roślin. Zabawę powtarzamy kilka razy.

6. Karta pracy, cz. 2, nr 37.

Dziecko:

- ogląda obrazki,
- opowiada, co robi Ada z mamą,
- mówi, jak należy dbać o rośliny,
- w każdej doniczce rysuje jeden kwiatek,
- liczy, ile w sumie jest kwiatków we wszystkich doniczkach.

12. 04 (poniedziałek) 5-latki – grupa „Żabki”

Blok „Dbamy o przyrodę”

Temat: Strażnicy przyrody.

Cele:

- rozwijanie mowy,
- kształtowanie postaw proekologicznych.

1. Słuchanie piosenki „Ochroń Ziemię”

<https://www.youtube.com/watch?v=3oEy3cS29W8>

I. Mieszkamy na wielkiej kuli.

Ta kula to nasza Ziemia.

Dorośli ciągle na tej Ziemi

chcą wszystko zmieniać.

Wycinają drzewa,
śmiecą na leśnej łące,
czarny dym z kominów leci
i zasłania słońce.

Ref.: Ochroń Ziemię...

Ty i ja – jest tu dzieci wiele.

Im więcej nas, tym
dla Ziemi lepszy czas. (2x)

II. Gdy wszystkie na świecie dzieci
zadbają o piękno Ziemi,
to wszystko skończy się szczęśliwie,
nic się nie zmieni.

W ogromnym kosmosie
Ziemia się nie zgubi,
gdy ją każdy mały człowiek
nauczy się lubić.

2. Rozmowa na temat tekstu piosenki.

Określanie nastroju piosenki.

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- Co to znaczy, że mieszkamy na wielkiej kuli?
- Czym jest Ziemia? Dlaczego musimy o nią zadbać?
- Czy wszyscy dorośli są przyjaciółmi Ziemi?
- Co oznaczają słowa piosenki: „W ogromnym kosmosie Ziemia się nie zgubi, gdy ją mały człowiek zacznie lubić?”

3. Zabawa dramowa – „My, drzewa”.

Dziecko jest drzewem. Rodzic opowiada, co działo się z lasem, drzewami, a dziecko wciela się w role drzew i uzewnętrznia stany emocjonalne w zależności od kolejnych zdarzeń opisywanych przez osobę dorosłą.

Dorosły opowiada:

Dawno temu lasy były czyste, pełne ptaków i innych zwierząt. Drzewa były szczęśliwe, wesolo się uśmiechały, słuchając śpiewu ptaków siedzących na ich gałęziach. Mijały lata, powoli zachodziły zmiany – wycinki, bezmyślne niszczenie drzew. Zaczęło to złościć drzewa. A gdy na dodatek pojawiły się śmieci, które ludzie wywozili do lasu – drzewa wystraszyły się, co się z nimi stanie. Czy zginą w tych górach śmieci? Czy uschną? Dzisiaj smutno patrzą na to, co się dzieje. Może dzieci im pomogą?

4. Karty pracy, cz. 4, s. 12–13.

Słuchanie wiersza Agaty Widzowskiej „Strażnicy przyrody”. Kolorowanie rysunków zwierząt.

Rozmowa na temat wiersza:

- Co robiły dzieci w lesie?
- Co mówiły zwierzęta o dzieciach?
- Jak wy zachowujecie się w lesie?
- Jak należy zachowywać się w lesie?

5. Rozmowa na temat: „Kogo możemy nazwać przyjacielem przyrody?”

Przykładowe propozycje

Przyjaciel przyrody: nie zrywa kwiatów; nie łamie gałązek drzew; nie śmieci; dokarmia ptaki (zwierzęta); oszczędza wodę, elektryczność; segreguje śmieci; lubi zwierzęta, itp.

6. Podawanie nazw zwierząt i roślin rozpoczynających się daną sylabą.

Rodzic podaje sylaby, a dzieci wymyślają nazwy zwierząt i roślin,

np. so-sowa, ja-jarzębina, je- jeleń, itp.

Martyna Różak

12.04.2021r. (poniedziałek) Dzieci 5 i 6-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosenne powroty”.

Temat: Gdzie budować gniazdo?

Cele:

- rozwijanie mowy,
- poznawanie nazw ptaków,
- rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej.

1. Poznawanie nazw wybranych ptaków, które powróciły do nas wczesną wiosną – skowronka, bociana, czajki i szpaka.

Dzieci oglądają zdjęcia ptaków Omawiają ich wygląd – różnice i podobieństwa.

Skowronek

Bocian

Czajka

Szpak

2. Słuchanie piosenki *Wolanie wiosny* (sł. i muz. Krystyna Gowik). Rozmowa na temat tekstu piosenki.

<https://www.youtube.com/watch?v=FEO3PhEDwgs>

I. Dzisiaj w drodze do przedszkola
już zielone były pola,
a bociany klekotały,
bo na łąkę przyleciały.

Ref.: Zielona wiosenka nas woła,
zielona panienska wesola.

W oczy świeci nam
złotym słońcem
i rozrzuca kwiaty pachnące. (2x)

II. Na gałązkach pierwsze pąki,
a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek
śpiewa jak srebrzysty dzwonek.

Ref.: Zielona wiosenka...

III. Na spacerze zobaczymy,
czy już nigdzie nie ma zimy.
Teraz wiosna rządzić będzie,
z czego bardzo się cieszymy!

Ref.: Zielona wiosenka...

3. Rozmowa dotycząca tekstu piosenki.

- *O jakiej porze roku jest ta piosenka? Po czym poznajemy, że nastaje wiosna?*
- *Gdzie przyleciały bociany? Co robiły?*

4. Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej *Gdzie budować gniazdo?*

- *Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł.*
- *Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek.*
- *O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruździe, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu...*
- *Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka.*
- *Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przylepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...*
- *Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaczął stary wróbel.*
- *Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruździe łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żalują mi tego kącika.*

5. Rozmowa na temat opowiadania.

- *Które ptaki rozmawiały o gniazdach?*
- *Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?*
- *Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?*
- *Co powiedział wróbel na temat gniazd?*
- *Z czego ptaki robią gniazda?*

6. Karta pracy, cz. 3, s. 62.

- *Oglądanie zdjęcia bociana.*

- Określanie cech ptasich na podstawie bociana (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, fruwa, ma ogon itp.).
- Naśladowanie głosu bociana.
- Wizualizacja – *Jestem bocianem*.

7. Zabawy na świeżym powietrzu

- Obserwowanie zachowania ptaków, nazywanie ich.

Ciekawostka

Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzetykanych skośnie witkami. Wyściółka jest dość obfita – ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umiejscowione są one zwykle na drzewie, w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięsożernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zajęciami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada prawie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.

Agnieszka Bazydło

12.04 (poniedziałek) dla 5-6 latków GRUPA „ZUCHY”

Blok „Dbamy o Ziemię”.

Temat: Szanujmy las.

Cele:

- bezpośrednie obserwowanie przyrody;

- rozwijanie mowy;

Dzieci 5-letnie

1. Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – Kwiatek rośnie.
Dziecko w siadzie skrzyżnym, z tułowiem pochylonym do przodu, z dłońmi opartymi o podłogę, na hasło: Kwiatek rośnie, powoli prostuje tułów i wyciąga ręce jak najwyżej w górę. Na hasło: Kwiatek więdnie, powoli wraca do pozycji wyjściowej.
2. Ćwiczenia oddechowe.
Dziecko naśladuje wężanie trzymanego w dłoni kwiatka.
Wciąga powietrze nosem, a wydycha – ustami.
3. Karta pracy, cz. 3, s. 80.
4. Wyjście do lasu lub parku
Zabawy i ćwiczenia:
 - Wsłuchiwanie się w odgłosy lasu (szum drzew, odgłosy wydawane przez ptaki...).
 - Ćwiczenia oddechowe – Jak pachnie las (wypowiedzi dzieci o tym, jakie zapachy wyczuwają).
 - Poszukiwanie małych zwierząt (np. mrówek); dyskretne przyglądanie się ich zachowaniu.
 - Zbieranie okazów, które leżą na ziemi (szyszki, patyczki...).
 - Sprawdzanie czystości roślin, np. liści, poprzez delikatne pocieranie ich wata.
 - Zabawa pod hasłem detektyw. Rozpoznawanie okazów leśnych za pomocą dotyku, węchu.
5. Odpowiadanie na pytania: Czy las jest potrzebny? Dlaczego?
6. Karta pracy, cz. 4, s. 3

Dzieci 6-letnie

1. Zabawa ruchowa kształtująca postawę ciała – Kwiatek rośnie.
Dziecko w siadzie skrzyżnym, z tułowiem pochylonym do przodu, z dłońmi opartymi o podłogę, na hasło: Kwiatek rośnie, powoli prostuje tułów i wyciąga ręce jak najwyżej w górę. Na hasło: Kwiatek więdnie, powoli wraca do pozycji wyjściowej.
2. Ćwiczenia oddechowe. Dziecko naśladuje wężanie trzymanego w dłoni kwiatka.
Wciąga powietrze nosem, a wydycha – ustami.
3. Karta pracy, cz. 3, s. 80.
4. Wyjście do lasu lub parku

Zabawy i ćwiczenia

- Wsłuchiwanie się w odgłosy lasu (szum drzew, odgłosy wydawane przez ptaki...).
 - Ćwiczenia oddechowe – Jak pachnie las (wypowiedzi dzieci o tym, jakie zapachy wyczuwają).
 - Poszukiwanie małych zwierząt (np. mrówek); dyskretne przyglądanie się ich zachowaniu.
 - Zbieranie okazów, które leżą na ziemi (szyszki, patyczki...).
 - Sprawdzanie czystości roślin, np. liści, poprzez delikatne pocieranie ich wata.
 - Zabawa pod hasłem detektyw. Rozpoznawanie okazów leśnych za pomocą dotyku, węchu.
5. Odpowiadanie na pytania: Czy las jest potrzebny? Dlaczego?
 6. Karta pracy, cz. 4, s. 3
 7. Ćwiczenia w zeszycie Nauka czytania, pisania, liczenia, s. 87–88.
 - Numerowanie zwierząt w pierwszym i w drugim rzędzie. Nazywanie ich. Określanie, gdzie spotykamy zwierzęta, które są na rysunkach po lewej stronie, a gdzie te, które są na rysunkach po prawej stronie.
 - Liczenie kaczuszek na rysunku. Określanie, gdzie była pierwsza, druga... dziewiąta kaczuszka.

Martyna Bogusz

Religia

Temat 43, strona 90/91. Proszę uzupełnić w kratkach brakujące litery. Na stronie 91 - dokończ kolorować obrazek.

12.04 (poniedziałek) – grupa „O”

Blok „Dbamy o Ziemię”.

Temat: **Ż jak żaba.**

Cele główne:

- zapoznanie z literą ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną,

- utrwalanie poznanych liter.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- rozpoznaje i nazywa literę ż – małą i wielką, drukowaną i pisaną,
- rozpoznaje i nazywa poznane litery.

1. Karta pracy, cz. 4, s. 3.

Liczenie oczek na każdej kostce. Łączenie kostek z odpowiednimi cyframi. Wykonywanie obliczeń na palcach. Łączenie działań z odpowiednimi wynikami. Kończenie rysowania drzewka według wzoru.

2. Oglądanie zdjęcia żab. Słuchanie ciekawostek na ich temat. Przypomnienie faz rozwojowych żaby. Książka , s.61

Żaby to rodzina płazów bezogonowych. W Polsce spotykamy: żaby jeziorkowe, żaby wodne, żaby śmieszki, żaby moczarowe, żaby dalmatyńskie, żaby trawne.

Mają długi język, którym łowią pożywienie. Charakterystycznym elementem ich budowy są też wydłużone tylne kończyny przystosowane do wykonywania skoków.

Lubią wygrzewać się na słońcu, częściowo zanurzone w wodzie lub będąc na słonecznym brzegu. Gdy jest im gorąco – kąpią się.

Jedzą owady (osy, muchy, mrówki...), pająki, małe ryby, ślimaki...

Chętnie jedzą je jeże, dużo mniej chętnie – bociany (w czasie karmienia młodych zdarza im się łapać żaby).

3. Analiza i synteza słuchowa słowa żaba.

- ✓ Dzielenie słowa *żaba* na sylaby i na głoski.
- ✓ Co słyszycie na początku słowa *żaba*?
- ✓ Podawanie przykładów słów rozpoczynających się głoską *ż* (*żyrafa, żurek, żyrandol...*), mających ją w środku (*kożuch, mrożonki, bażant...*). (Występująca na końcu słów głoska *ż* brzmi często jak głoska *sz*).
- ✓ Z ilu głosek składa się słowo *żaba*?
- ✓ Budowanie schematu słowa *żaba*.

--	--	--	--

- ✓ Określanie rodzaju głoski *ż*.
Wypowiadanie głoski *ż* długo: żżżyyyyy...
Wypowiadanie głoski *ż* krótko: ż, ż, ż, ż, ż...
Co możecie powiedzieć o tej głosce? (*Jest to spółgłoska i oznaczamy ją na niebiesko*).

- ✓ Podawanie przykładów imion rozpoczynających się głoską ż (Żaneta)
- ✓ Wyjaśnienie, że jest jeszcze inny zapis głoski ż – dwuznak rz).

4. Karty pracy, cz. 4, s. 4, 5, 6, 7.

- ✓ Dzielenie nazw obrazków na głoski. Rysowanie pod obrazkami odpowiedniej liczby okienek. Czytanie połączeń litery ż z poznanymi literami.
- ✓ Określanie, co dzieje się na obrazku. Czytanie tekstu.
- ✓ Czytanie wyrazów. Liczenie w nich liter, zaznaczanie ich liczby według wzoru. Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab. Czytanie tekstu.
- ✓ Pisanie liter ż, Ź po śladzie, a potem – samodzielnie.

Domańska Anna

Religia

Temat: 44 Pan Jezus żyje! (str. 92-93)

oraz link do filmu.

<https://www.youtube.com/watch?v=3RcKfsmweVw&t=1257s>

Wołkowiecka Krystyna